

iż wszystkie zarejestrowane w Hiszpanii znaki towarowe są rzeczywiście używane, i jest jeden znak towarowy (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3679528), który nie podlega temu obowiązkowi, a kolidujące ze sobą oznaczenia są łudzące podobne. Ponadto przesłanki zastosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego z 2009 r. są także spełnione w niniejszym przypadku, jako że wcześniej zarejestrowane znaki towarowe cieszą się renomą w Hiszpanii w odniesieniu do artykułów związanych z modą i używanie podobnego oznaczenia przez osobę trzecią działałoby na szkodę takiej renowy lub powodowałoby czerpanie z niej nienależnej korzyści.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Winsen (Luhe) (Niemcy) w dniu 17 grudnia 2012 r. — Andrea Merten przeciwko ERGO Lebensversicherung AG

(Sprawa C-590/12)

(2013/C 46/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Winsen (Luhe)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andrea Merten

Strona pozwana: ERGO Lebensversicherung AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 90/619/EWG (¹) przy uwzględnieniu art. 31 ust. 1 dyrektywy 92/96/EWG (²), w brzmieniu art. 35 i 36 w związku z art. 32 dyrektywy 2002/83/WE (³) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 5a ust. 2 zdanie czwarte VVG w brzmieniu ustalonym Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften (trzecią ustawą wprowadzającą w życie dyrektywę Rady Wspólnot Europejskich w dziedzinie prawa ubezpieczeń) z dnia 21 lipca 1994 r., który stanowi, że prawo odstąpienia lub sprzeciwu wygasa najpóźniej rok po dokonaniu zapłaty pierwszej składki ubezpieczeniowej, nawet w sytuacji, gdy ubezpieczający nie został w sposób wystarczający pouczony o prawie do odstąpienia lub sprzeciwu?

(¹) Druga dyrektywa Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG (druga dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie), Dz.U. L 330, s. 50.

(²) Dyrektywa 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie), Dz.U. L 360, s. 1.

(³) Dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie, Dz.U. L 345, s. 1.